

Πού πάει η ψυχή μετά θάνατον

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

«Την ψυχή που πεθαίνει τη βγάζει ο αρχάγγελος Μιχαήλ (βγαίνει από το στόμα) με εντολή του Χριστού, ενώ ο φύλακας άγγελος παραμένει, τιμής ένεκεν, δίπλα στο νεκρό σώμα μέχρι να ταφεί.

- Γέροντα Εφραίμ της Σκήτης του Αγίου Ανδρέα

Είναι υπερτάτη τιμή για εμάς τους Ορθοδόξους, ο Χριστός να έχει ορίσει τον αρχηγό των αγγέλων, τον αρχάγγελο Μιχαήλ, να παίρνει την ψυχή μας. Αυτό ισχύει μόνο για τους Ορθοδόξους!

Ο αρχάγγελος Μιχαήλ παραδίδει την ψυχή στα χέρια άλλων αγγέλων, που την παραλαμβάνουν και αναχωρούν για τον τελωνισμό. Τρεις μέρες τελωνίζεται η ψυχή. Δεν τελωνίζονται όλοι. Οι εξομολογημένοι περνούν τα τελώνια σφήνα, με το εξπρές! Τελωνίζονται, όσοι έχουν ανεξομολόγητες αμαρτίες. Αν υπάρχει κάποιο ανεξομολόγητο αμάρτημα, κάτω του θανάσιμου αμαρτήματος, ζυγίζεται με τα καλά έργα, υπερνικούν τα καλά και προχωράει στο επόμενο τελώνιο, έως ότου φτάσει στο Χριστό μας. Εάν όμως κάποια ψυχή, σε κάποιο τελώνιο έχει κάποιο θανάσιμο αμάρτημα ανεξομολόγητο, επί τόπου γκρεμίζεται και κολάζεται...

Οι άνθρωποι κολάζονται κυρίως στο τελώνιο: α) της μαγείας -

σατανισμού και β) της σαρκικής ανηθικότητας (πορνεία).

Όταν παρέλθει το τριήμερο και η ψυχή περάσει τα τελώνια, οδηγείται από τον άγγελο στην ανθρωπότητα του Χριστού, γιατί η Θεότητά Του δεν φαίνεται. Βλέπει η ψυχή το Χριστό, που έχει τη μορφή, όπως Τον βλέπουμε στις εικόνες μας. Δεν έχει ο Χριστός άλλη μορφή.

Ως γνωστόν, την τρίτη μέρα, η Εκκλησία ως φιλόστοργη Μητέρα, προσκομίζει τα κόλλυβα της τρίτης μέρας. Τα τριήμερα αυτά κόλλυβα παρίστανται ενώπιον του Κυρίου, όταν η ψυχή προσκυνάει το Χριστό. Το κάθε σπυράκι - σιταράκι από τα κόλλυβα, είναι προσευχές αυτών, που δέονται εξ ονόματος της ψυχής αυτής!

Εφόσον η ψυχή προσκυνήσει το Χριστό, ο Χριστός την ευλογεί, χωρίς να πει απολύτως τίποτα. Ο Θεός δεν αποφαινεται, αλλά η ψυχή διαισθητικά ξέρει, ότι επειδή πέρασε τα τελώνια είναι σεσωσμένη, αλλά περιμένει την επικύρωση της σωτηρίας της!

Στη συνέχεια παίρνει ο φύλακας άγγελος την ψυχή και σε χρόνο μηδέν την πάει πάλι στη γη! Την πάει στα μέρη όπου γεννήθηκε, μεγάλωσε, κάνοντάς την περιήγηση όλη τη ζωή της. Θα θυμηθεί η ψυχή λεπτομέρειες, που τα είχε λησμονήσει παντελώς και τα καλά και τα κακά έργα της και όλες τις αμαρτίες που έκανε (εξομολογημένες και μη). Τότε η ψυχή διαπιστώνει εμπειρικά, ότι ο Χριστός είναι πανταχού παρών και γνωρίζει τα πάντα!

Το δρομολόγιο αυτό της παραμονής της ψυχής επί της γης, διαρκεί από την τρίτη μέρα έως την ενάτη μέρα.

Την ενάτη μέρα παίρνει ο άγγελος την ψυχή και την παρουσιάζει πάλι στο Χριστό για να Τον προσκυνήσει και βάζουμε τώρα τα κόλλυβα της ενάτης μέρας, με τα οποία η Εκκλησία και οι πιστοί δέονται υπέρ ελέους της ψυχής αυτής.

Ο Χριστός ευλογεί την ψυχή, αλλά δεν αποφαινεται. **Από την ενάτη μέρα και μετά αρχίζει το μεγαλύτερο μέρος των εκπλήξεων...**

Παίρνει ο φύλακας άγγελος την ψυχή και την οδηγεί στον παράδεισο. Η ψυχή θα δει τον παράδεισο, από την ενάτη έως την 24 μέρα. Δεν θα μπορέσει όμως με κανέναν να συνομιλήσει και θα είναι σαν να βλέπουμε κάποια πρόσωπα τα οποία θα χωρίζονται από εμάς, από ένα αδιαπέραστο διαφανές τζάμι. Η ψυχή μόνο θα βλέπει, αλλά δεν θα μπορεί να επικοινωνεί και ούτε να ακούει το τι συμβαίνει στον παράδεισο.

Την 25η μέρα παίρνει ο άγγελος την ψυχή και την πάει στον Άδη και ισχύει το ίδιο και εκεί. Υπάρχει δηλ. ένα αδιαπέραστο διαφανές τζαμί και βλέπει μόνο, χωρίς να επικοινωνεί. Το λυπηρό θα είναι, όταν η ψυχή δει εκεί, κάποια αγαπημένα πρόσωπά της. Εκεί στον Άδη, μόνο την αφάνεια (ο πάτος της κολάσεως) δεν θα μπορεί κανείς να δει.

Και την 40η μέρα, (αρχίζουμε να μετράμε σαν πρώτη μέρα, την ημέρα της

κοιμήσεως) βάζει πάλι μετάνοια η ψυχή στο Χριστό και ο Χριστός αποφαινεται, για το που θα πάει η ψυχή, εις πάντας των αιώνων. Γι' αυτό και η Εκκλησία βάζει τα κόλλυβα της σαρακοστής μέρας, τα οποία είναι και τα πιο σημαντικά.... Με αυτόν τον τρόπο, η ψυχή θα έχει την εμπειρία όλου του νοητού κόσμου και θα βεβαιωθεί, ότι όντως όλα υπάρχουν και τίποτα δεν είναι παραμύθι...».